

လပင်းပိုပို

အချစ်နဲ့ သက်မှတ်ခဲ့တဲ့ အဝအမိပွယ်

Ln

အပိုင်း ၁

"ဆရာမရှင့်..."

ဆရာမရဲ့ "အိမ်ထောင်ဖက်စစ်စစ် ဟုတ်ရဲ့ လား" ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးများ အတွက် အမေးအဖြေကဏ္ဍကို အမြဲတမ်း စောင့်ဖတ်နေကျ ပရိသတ်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာမရဲ့ အဖြေလေးတွေဟာ ကျွန်မတို့ မိန်းမသားထု တစ်ရပ်လုံးအတွက် အမြဲတမ်း အားကိုးလက်ကိုင်ပြု နေရတဲ့ အကြံဉာဏ်လေးတွေပါ။ မဂ္ဂဇင်းမှာ တစ်လတစ်ကြိမ် စောင့်ဖတ်ရတာ အားမရနိုင်လို့ အပတ်စဉ်ထုတ်ဂျာနယ် တစ်စောင်စောင်မှာ အစီအစဉ်သစ် တစ်ခုအဖြစ် ထည့်ဖို့ စီစဉ်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုပါတယ်။

ဆရာမဆီက အဖြေနဲ့ အကြံဉာဏ်ကို ခပ်မြန်မြန်လေး ပြန်ရချင်တဲ့ ကျွန်မတို့ အတွက် ပိုအဆင်ပြေသွားမှာ ပါ ဆရာမ။ ကျွန်မ တောင်းဆိုမှုကို သေသေချာချာ စဉ်းစားပေးပါနော် ဆရာမ။

ချစ်ခင်လျက်...

ခင်မမ (မိတ္ထီလာ)"

တင့်ရှင်းသွင်က ဘောလ်ပင်ကို ကောက်ကိုင်တာ စာရွတ်လွတ်မှာ ခက်သွက်သွက် ရေးချလိုက်ပါသည် ။

"မခင်မမရဲ့ တောင်းဆိုမှုကို ခေါင်းထဲ ထည့်ထားပါတယ်။ အားပေးဖတ်ရှုမှုကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

အဖြေစာရွက်နှင့် ခုနကစာရွက်ကို ကလစ်နှင့် တွဲညှပ်လိုက်တာ တ
င့်ရှင်းသွင်က နောက်ထပ်စာတစ်စောင်ကို စာအိတ်ထဲမှ
ဆွဲထုတ်လိုက်ပါသည်။ ။

"မမတင့်ရှင်း..."

ညီမကို ကူညီပါဦး မမရယ်။ ညီမရဲ့ ချစ်သူဟာ အရာရှိတစ်ယောက်
ပါ။ ညီမထက် ဆယ်နှစ်ကြီးပါတယ်။ ညီမကိုလည်း ချစ်တယ်လို့ ထင်ပါ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ညီမအပေါ် အမြဲတမ်း သူ့ရုံးက စာရေးမပေါက်စ
တစ်ယောက်ကို ဆက်ဆံသလို သူ့ထက် ညံ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဆက်
ဆံသလို အမြဲပဲ မလေးမစား လူရာမသွင်း... "

"မမ"

နောက်ဘက်က ခေါ်သံကြောင့် တင့်ရှင်းက လှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း...

"ဘာလဲ အစော"

"ဖုန်းလာပါတယ် မမ"

"ဘယ်သူတဲ့ လဲ"

"ဆက်နေကျ မသီရိခက်ဆိုတဲ့ အစ်မကြီးပါ။ မမဟန်းဖုန်း ခေါ်မရလို့
တဲ့ ၊ အစော ဘာပြောလိုက်ရမလဲ"

တင့်ရှင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်လိုက်ရင်း...

"မပြောနဲ့ ... မပြောနဲ့ ၊ ငါ လာပြောလိုက်မယ်"

တင့်ရှင်းသွင်သည် ဘောလ်ပင်ကိုချကာ တယ်လီဖုန်းရှိရာ အပြင်ဘ
က် ဧည့်ခန်းဆီ ထွက်လာပါသည်။ ။ စာရေးနေချိန်၊ အလုပ်လုပ်နေချိန်မို့
ဟန်းဖုန်းကို အသံဆိုင်းလွင့် လုပ်ထားမိတာဖြစ်သည်။ ။ စာရေးနေတုန်း

စာတွေပြန်နေတုန်း တစ်ဆက်တည်းပြီးအောင် လုပ်ချင်ပေမယ့် ဒီသီရိခက် ဆိုတာကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ပရိသတ် အဖြစ်မှ သည် ကိုယ်နဲ့ တစ်ဆင့် တက်ရင်း နှိုးသူ ဖြစ်လာခဲ့ပြီးပြီ။

အဲဒီလို ခင်မင်ရင်းနှီး သွားရတဲ့ ညီမငယ်တွေ၊ အစ်မကြီးတွေ၊ အမျိုးသမီး မိတ်ဆွေတွေ သူ့မှာ အများကြီးပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ "တင့်ရှင်းသွင်" ဆိုတဲ့ စာရေးဆရာသည် အမျိုးသမီး ပရိသတ်ထုရဲ့ အသည်းစွဲ Best Seller စာရေးဆရာမ တစ်ယောက် ဖြစ်လို့ ပင်။

ဒီသီရိခက်ဆိုသည့် မိန်းကလေးက အသက်အစိတ် ကျော်ပြီဖြစ်သည့် ကင်္ဂါကကြောင်မလေး တစ်ယောက်တည်း။

"ဟယ်လို"

"မမ"

"အင်း... ပြော သီရိ"

"မမရယ်... မမကို တိုင်ပင်ရဦးမယ်၊ ကိုဆိုးပေပေါ့၊ ဟိုးတစ်နေ့က သီရိ သူ့အိမ်ကိုသွားတော့ သူက မရှိဘူး၊ ဘာသွားလုပ်နေတယ်ထင်လဲ မမ"

"အင်း... မသိဘူးလေ"

"ဘောလုံးကွင်းမှာ ဘောလုံးသွားကန်နေတယ် မမရယ်"

တင့်ရှင်းက ပြုံးစိစိ ရယ်ချင်သွားရကာ...

"အင်း... အဲဒီတော့"

"ကျွတ်... မမကလည်း ၊ အဲဒီတော့ဆိုတော့ သီရိက ဘာပြောရမှာလဲ"

"မသိဘူးလေ၊ သီရိ ဘာကိုမကျေနပ်တာလဲ မမက မသိရသေးလို့ ပါ

"

"အဲဒါကိုပဲလေ၊

ဘောလုံးသွားကန်တာကိုလေ၊

ဘောလုံးသမားလည်း မဟုတ် ဘာမဟုတ် မမရယ်၊ ကလေးတွေနဲ့ ရော
နှောပြီး ဘောလုံးသွားကန် စရာလား၊ သူ့အသက်ကဖြင့် သုံးဆယ်ပြည့်ဖို့
တစ်နှစ်ပဲ လိုတော့တာ မမရဲ့ "

"ဘာလဲ... သူက ဆယ့်နှစ်နှစ် ဆယ့်သုံးနှစ်လေးတွေနဲ့ ကန်နေလို့
လား"

"အို... မမကလည်း ၊ ဒါလေးတွေနဲ့ တော့ သူ့ဘယ်လိုလုပ် အုပ်စုဖွဲ့မ
လဲ၊ ကျန်တဲ့ ယောက်ျားလေးတွေက နှစ်ဆယ်ကျော် အစိတ်တွေ"

"ဪ... သီရိရယ်၊ သူလည်း ဆုံးဆယ်မှ မပြည့်သေးတာ၊ နှစ်ဆယ်
ကျော်ပေါ့"

"အို... မကြိုက်ပါဘူး၊ မမကလည်း ၊ ဘောလုံးကန်စရာလား"

"ဟင်... ဘောလုံးကန်တာ ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ ကျန်းမာရေးအတွက်
အားကစားနည်း တစ်မျိုးတောင် ဖြစ်သေးတယ် မဟုတ်လား"

"ဟာ... မမကလည်း ၊ ဘောလုံးကန်တော့ ဘောင်းဘီပေါင်တိုလေး
ဝတ်ရတာ၊ သူ့အရပ်ကြီးနဲ့ ဘောင်းဘီပေါင်တိုနဲ့ ၊ အပေါ်က တီရှပ်အရွဲ့
အဟောင်းကြီးနဲ့ ကြေးတွေ ရွံ့တွေပေလို့ ဖြစ်နေတဲ့ ရုပ်ကြီးကို တွေ့ရ
တာ မုန်းလိုက်တာ အရမ်းပဲ၊ ရှက်စရာကြီး၊ သီရိက သူ့ကို အဲဒီလို ပစ်စ
လက်ခတ် နေတတ်တဲ့ သူ မဖြစ်စေချင်ပါဘူး၊ သီရိရဲ့ သတို့
သားလောင်းကို စတိုင်လ်ပဲနဲ့နဲ့ ရုပ်လက်ရှည်လေးနဲ့ နက်ခံတိုင်စည်းပြီး
ရှူးနဲ့ ကြော့မော့သပ်ရပ် နေတာမျိုး လိုချင်တာ"

တင့်ရှင်းသွင်က အပြုံးနှင့် သက်ပြင်းလေးတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက် ရပါသည်။ ။ ဒီကလေးမဟာ ရတာမလို လိုတာမရ သူ့ဟာနှင့်သူ ပဋိပက္ခ တွေ ဖြစ်နေတာ။ ဒီလူတစ်ယောက်ကို သူ့မှာ ဘယ်သောအခါမှ စိတ်တိုင်းမကျနိုင်ပါ။

"မမ"

"ဟင်"

"ပြောဦးလေ"

"ဘာပြောရမလဲ၊ မမ နားထောင်နေတယ်လေ"

"အကြံပေးဦးလေ၊ မမကလည်း "

"အကြံပေးရမယ် ဆိုရင်တော့ သီရိကိုပဲ မမက ပြန်မေးရမှာ "

"မေး"

"သီရိ သူ့ကို စ၊သိကတည်းက သူဟာ ရှူးနဲ့ စတိုင်လ်ပဲနဲ့နဲ့ ရုပ်လက် ရှည်နဲ့ လည်စည်းနဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ စသိခဲ့တာလား"

"ဟင့်အင်း"

"ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့လဲ"

"မပြောချင်ပါဘူး မမရယ်၊ အလုပ်ချိန်ဆိုရင် မည်းတူးပေကျံနေတဲ့ မက္ကင်းနစ် ဝတ်စုံကြီးနဲ့ ပေါ့၊ အလုပ်ချိန်ပြင်ပ ဆိုရင်တော့ ချည်ပုဆိုးလေး ရုပ်လက်တိုလေး တော်ရိလျော်ရိနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ဂျင်းဘောင်းဘီစုတ်နဲ့ တီရှပ် မည်းမည်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့"

"အဲဒါ အဖြေပဲလေ ညီမလေး၊ ညီမလေးက ကြိုက်ပြီးမှ သူက ပုံပြောင်းလိုက်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒီပုံကိုပဲ သီရိ သွားကြိုက်ခဲ့တာလေ"

"အာ... ဒါပေမဲ့ မမကလည်း သီရိက သီရိနဲ့ ကြိုက်ပြီးရင် လိုချင်တဲ့ ပုံ ပြောင်းပစ်မလို့ ပေါ့"

"ဒီမှာ သီရိ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘယ်မိန်းမတစ်ယောက်ကမှ ပုံပြောင်းမပစ်နိုင်ပါဘူးဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါ ညီမရယ်၊ ငါနဲ့ ရရင်တော့ ကလေးကချေကနေ အဆင့်အတန်း မြင့်သွားကောင်းရဲ့ ၊ ငါနဲ့ ရရင်တော့ အရက်ပြတ်ကောင်းရဲ့ ၊ ဆေးလိပ်ပြတ်ကောင်းရဲ့ ၊ ကွမ်းဖြတ်ကောင်းရဲ့ ၊ ငါနဲ့ ရရင်တော့ မိန်းမမရှုပ်တော့ဘဲ ခြေငြိမ်ကောင်းရဲ့ ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးဟာ မိုက်မဲတဲ့ မိန်းမတွေရဲ့ အတွေးပဲ..."

ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်တော့မယ် ယူတော့မယ်ကြံရင် လက်ရှိ သူ့ပုံစံ သူ့အခြေအနေကို ငါလက်ခံနိုင်သလား ဆိုတာကို အဓိက အရေးတကြီး စဉ်းစားပါ။ ငါကတော့ ဒါလေးကို မကြိုက်ပေမယ့် ငါနဲ့ ယူရင်တော့ ဟိုလိုလေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်လိုက်မယ်၊ အဲဒါဆို အဆင်ပြေသားပဲဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကို ဘယ်တော့မှ မထားပါနဲ့ ၊ အဲဒီအထင်ဟာ ကိုးဆယ်ရာခိုင်နှုန်း လွဲတတ်ပါတယ်၊ သူ့ကို သူ့ပုံစံ ပကတိအတိုင်း ချစ်နိုင်မှ ရှေ့ဆက်ဖို့ စဉ်းစားပါ" "သီရိ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရဲ့ ယောက်ျားကတော့ သူနဲ့ လည်း ရပြီးရော ကွမ်းမစားတော့ဘဲ ကွမ်းဖြတ်လိုက်တယ် မမရဲ့ "

"သူက ဘာအလုပ်လုပ်လဲ"

"အရင်ကတော့ ကုမ္ပဏီ တစ်ခုမှာ သာမန်ဝန်ထမ်း အနိမ့်ပါပဲ။ နောက် သူက French တွေ ဘာတွေတက်ပြီး Tourist Guide လက်မှတ် ယူလိုက်ပြီးတော့ အခုတော့ Guide လုပ်နေတာ"

"ဘယ်နိုင်ငံခြားသားမှ အထူးသဖြင့် West က အဖြူတွေပေါ့၊ သူတို့နဲ့ လိုက်ပါမယ့် Guide ကို ကွမ်းတွေဝါးထားတဲ့ သွားနီနီ မည်းမည်းကြီး

နဲ့ ကွမ်းသွေးတပျစ်ပျစ် ထွေးနေတာ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီလူဟာ ဒီ အလုပ်ကို ရွေးချယ်မိပြီးမှ တော့ သူ့ဟာသူ ကွမ်းမဖြတ်ရင် ဘယ်လိုမှ လုပ်ကိုင်စားလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး လေ၊ ကွမ်းကို သူဖြတ်ကိုဖြတ်မှ ဖြစ်မှာ လေ "

"ဒီတော့... မမ ဆိုလိုတာက "

"သူ့မိန်းမက ဆုံးမပဲ့ပြင်လို့ သူ ကွမ်းဖြတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး သီရိရယ်၊ မိန်းမစကား နားထောင်ရုံ သက်သက်နဲ့ ကွမ်းကိုဖြတ်ပစ်တယ်လို့ မ လုံးဝမယုံပါဘူး၊ သူ့ရဲ့ Career သူ့အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း အလုပ်အ တွက် လိုအပ်လို့ မဖြတ်မဖြစ် ဖြတ်လိုက်တာလို့ ပဲ မမထင်တယ် "

"သူငယ်ချင်းကတော့ သူပြုပြင်လိုက်နိုင်တာလို့ ဂုဏ်ယူနေတာ မမ ရဲ့ "

"ဒီတော့ ကောင်းတာပေါ့၊ သူ ဒီလိုထင်နေတော့ သူစိတ်ချမ်းသာ ရ တာပေါ့ "

"မမက သီရိကိုတော့ အဲဒီလို စိတ်မချမ်းသာ ခိုင်းပဲနဲ့ "

"ဟိုကိစ္စက တကယ်ပြောင်းလဲ သွားပြီတဲ့ ကိစ္စလေ၊ ဒါကြောင့် သူစိတ်ချမ်းသာသလို သူထင်တာ ဘာမှ အရေးမကြီးဘူး၊ သီရိက မဖြစ်သေးတာကို ကြိုတင်မျှော်လင့် ယုံကြည်နေတာလေ၊ ဒါမျိုးကျတော့ ဖြစ်မလာခဲ့ရင် ပိုပြီးစိတ်ဆင်းရဲရ အထိနာရမှာ မို့လို့ မမက ပြောနေတာပါ...

သီရိချစ်သူက မမ ခုနပြောတဲ့ ရာခိုင်နှုန်း ၉၀ ထဲက မဟုတ်ဘဲ ကျန်တဲ့ ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းထဲက ရှားရှားပါးပါး မိန်းမစကား နာခံတဲ့ သူ ဖြစ်နေရင်တော့ အတိုင်းထက် အလွန်ပေါ့ ညီမရယ် "

"အခု အဲဒီလို မဖြစ်လို့ ပေါ့ မမရဲ့ "

"... .."

"သီရိက သူ့ကို ဘောလုံးမကန်နဲ့ လို့ ပြောတယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ ကလည်း အမြဲဆွဲခေါ်တာပဲ။ သူကလည်း ကန်တာပဲ"

"သီရိက အပြစ်မဟုတ်တဲ့ အမှားမဟုတ်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းထဲ ဘာမှ နာမည်ပျက်စရာလဲ မရှိတဲ့ သာမန်ကိစ္စလေး တစ်ခုကို ဘာကြောင့်သွားပြီး ပညတ်နေရတာလဲ ညီမရယ်"

သီရိ အသံတိတ်သွားပါသည်။ ။ ဘာပြန်ဖြေရမှန်း မသိဘဲ စဉ်းစားနေပုံ ရပါသည်။ ။ လောကကြီးမှာ ကိုယ့်စကားသာ အောင်လိုတဲ့ ချဉ်ချင်းမျိုး ဟာလည်း ကျားမ၊မရွေး ဖြစ်တတ်တဲ့ စိတ္တဇတစ်မျိုးပဲလား မသိပါ။

"ကိုယ့်အတွက်လည်း အရေးပါ၊ သူ့အတွက်လည်း အရေးပါ၊ ဘဝအတွက်လည်း အရေးပါတာမျိုးကို ခိုင်ခိုင်မာမာ တောင်းဆိုဖို့ အခွင့်အရေး ချန်ထားပါလား သီရိ၊ ဘယ်သူ့အတွက်မှ ဘာအရေးမှ မပါတဲ့ မဖြစ်စလောက် ကိစ္စအတွက် ဘာဖြစ်လို့ စကားအဖတ်တင်ခံ တောင်းဆိုနေမှာလဲ ညီမရယ်"

"ဒါပေမဲ့ သီရိမှ သူလုပ်နေတဲ့ ပုံစံတွေကို မကြိုက်တာ၊ ပုဆိုးကိုမပြီး လမ်းလျှောက်တာလည်း မကြိုက်ဘူး၊ အကျယ်ကြီး အားရပါးရ ရယ်ရင်လည်း မကြိုက်ဘူး၊ ဆွေမျိုးတွေနဲ့ လည်း ချစ်လွန်း ခင်လွန်း လုံးလွန်းတယ်၊ ပြီးတော့..."

"သီရိ ဟိုအရင်က မမကို တစ်ခါပြောဖူးတာကတော့ သီရိ သူ့ကို သွားစချင်ခဲ့တာဆို"

"အင်းလေ"

"ဒီလောက်တောင် မကြိုက်နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဘာဖြစ်လို့ ကို"

ယံကများ တောင် သွားစ,ခွဲတာလဲ"

"အဲဒီတုန်းကတော့ သူပျော်ပျော်နေတတ်တာက ချစ်စရာလိုပဲ မမရဲ့ ၊ ဘယ်သူနဲ့ မဆို သူကတည့်ပြီး ခင်မင်ပျော်ရွှင် ရယ်မောနေတာပဲ၊ ဟန်လည်း မဆောင်တတ်ဘူး"

"ဒါကိုပဲ ချစ်ခဲ့ပြီးမှ များ ညီမရယ်"

"ဒါတွေက သီရိ တစ်ယောက်တည်းဖို့ မှ မဟုတ်ဘဲ"

"သူနဲ့ သီရိ ရှိနေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးပေါ်မှာ ဒီလူနှစ်ယောက်တည်း မို့လို့ လား သီရိ"

"ဟာ... မမကလည်း ၊ ကဲ... သီရိ ဘာဆက်လုပ်ရမယ် ဆိုတာပဲ ပြောပါ မမရယ်"

"ဒါက သီရိအပေါ်မှာ ပဲ မူတည်တယ်လေ၊ သီရိတစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာမယ် ထင်တာကို သီရိရွေးချယ်ရမှာ ပေါ့"

"သီရိက သူ့ရဲ့ ပုံစံကို တစ်သက်လုံးကြီး လက်ခံသွားတော့မှာ တွေးလိုက်ရင်း လုံးဝစိတ်မချမ်းသာဘူး"

"သီရိစိတ်နဲ့ သီရိအဖြေက ထွက်နေတာပဲ"

"သူနဲ့ လက်ထပ်လို့ မဖြစ်ဘူးပေါ့နော် မမ"

"မဖြစ်ဘူးလို့ တွေးနေမိရင် ဇွတ်တိုးပြီး လက်မထပ်ပါနဲ့ သီရိ"

အပိုင်း ၂

အက်ဖ်အမ်အိုင်ထဲက ဖေဖေအိမ်မှာ ခြံလေးဟာ အမြဲပဲ တိတ်ဆိတ် အေးမြပြီး ချမ်းမြေ့နေတတ်ပါသည်။ ။ တင့်ရှင်းက ခြံဝင်းလေးရှေ့ လမ်း မပေါ်မှာ ပဲ သူမရဲ့ ဖောက်စိတ်ဝန် ပုံဟောင်းကား ဝါဝါလေးကို စက် သတ်ရပ်လိုက်ပြီး ခြံတံခါးတွန်းဝင်ကာ...

"ဖေဖေ"

"ဝင်ခဲ့ သမီး၊ ဘေးဘက်ကိုလာခဲ့"

ဖေဖေခြံက ခြောက်ဆယ် ရှစ်ဆယ် အကျယ်မို့ ဘေးဘက်မှာ မြေကွက်ပိုလေးရှိကာ ဖေဖေက မြက်ခင်းလှလှလေး တစ်ကွက် မွေးထားပါသည်။ ။ ထိုမြက်ခင်းအစပ်က အသားကင်တဲ့ မီးဖိုစင် ကလေးထံမှ အငွေ့တထောင်းထောင်းနှင့် အသားညှော်နံ့ ထွက်နေသည်။ ။

"ဖေဖေ ဘာတွေအများကြီး လုပ်နေတာလဲ၊ ဘယ်နှယောက် စားမှာ မို့လို့ လဲ၊ လူက လေးယောက်တည်းလေ"

"လေးယောက်ဆိုတာ အများကြီးပဲ၊ တကယ်စားကြရင် ကုန်တာပေါ့ ၊ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ကုန်ပါ့မလားပဲ"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဖေဖေ"

"မြတ်သစ်လွင်က ခုန ဖုန်းဆက်တယ်၊ သူ အချိန်မီ မရောက်တော့

ဘူးတဲ့ ၊ စားနှင့်ကြပါတဲ့ ၊ သူ့ကိစ္စကနေ အပြန်ဝင်တော့ ဝင်လာမယ်၊ ဒါ ပေမဲ့ မစားဖြစ်ဖို့ များ တယ်တဲ့ "

တင့်ရှင်းရဲ့ မျက်နှာလေး ဖျတ်ခနဲ မှိုင်းအုံ့မည်းညို ပျက်သွားရပြီးမှ ချက်ချင်းပဲ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ပြုပြင်ကာ သက်ပြင်းတစ်ထွေး မှုတ်ထုတ် လျက် အာရုံရှင်းပစ်လိုက်ပါသည်။ ။

"ဖေဖေနဲ့ အန်တီ ချက်ပြုတ်ရ ကင်ရ ပြုရတာ အားနာလိုက်တာ"

အိမ်ရဲ့ မီးဖိုခန်း ဘေးတံခါးမှ ထွက်လာသော အန်တီကိုပါ တစ်ဆက်တည်း လှမ်းပြောလိုက်ပါသည်။ ။ အန်တီ ပလတ်စတစ်ခုံတွေ သယ်လာတာမို့ တင့်ရှင်းက သွားကူသယ်လိုက်ပါသည်။ ။

"ဘာအားနာစရာရှိလဲ သမီးကလည်း "

"ကိုမြတ်သစ်လွင်ကို ခေါ်လာမယ်ဆိုလို့ ဒီလိုအလုပ်တွေ ပိုရတာ မဟုတ်လား၊ သမီးချည်းပဲလာရင် ဒီလောက်လုပ်နေစရာမှ မလိုတာ၊ ရှိတာ ဝင်စားရုံပဲဟာ အန်တီရယ်" "အဲဒီလို ရှိတာပဲ ကြုံသလို စားစားသွားရတာများ တော့ အခုလို တကူးတက အသားကင်လေး ကျွေးဖြစ်တာကို ဝမ်းသာရတာ၊ မြတ်သစ်လွင် မလာလည်း ဘာကိစ္စ ရှိလို့ လဲ၊ သမီးရော အန်တီတို့ ရော စားကြရတာပေါ့၊ ပိုမှာ မပူနဲ့ ၊ ခုနက မြတ်သစ်လွင် ဖုန်းဆက်ကတည်းက သမီးဖေဖေက ဟိုဘက်ခြံက သူ့ချက်စ်ထိုးဖက်ဘော်ဒါ ဦးမောင်မောင်ခင်ကို အသားကင် ပို့ပေးရမယ်ဆိုပြီး အကြံပြုပြီးပြီ၊ ခဏနေရင် အဲဒီကို အရင်ပို့လိုက်မယ်"

တင့်ရှင်းသည် ဘယ်လိုပဲ ဖြေသိမ့်သည့်တိုင်... "ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စောစော ကြိုတင်အကြောင်း ကြားဖို့ တော့ သင့်တာမဟုတ်လား အန်တီ၊ ပြီးတော့ ဒါ သမီးမိဘအိမ်လေ"

ဖေဖေက ခေါင်းယမ်း မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ...

"ဒါတွေ အရေးမကြီးပါဘူး သမီးရယ်၊ သူလည်း ကိစ္စရှိလို့ ပေါ့"

"ဒါပေမဲ့ သူ့ကိစ္စတိုင်းက အမြဲပဲ သမီးကိစ္စတွေတိုင်းထက် ပိုအရေးကြီး နေတာချည်းပဲ"

"ဒီလိုစိတ်ပျက်မှုမျိုး သူများ တွေပဲ ဖြစ်ပါစေ သမီးရဲ့ "

"သမီးက ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"သမီးက တင့်ရှင်းသွင်လေ၊ အိမ်ထောင်ဖက်စစ်စစ် ဟုတ်ရဲ့ လားဆို တဲ့ ကဏ္ဍမှာ အမေးအဖြေ လုပ်ပေးနေတဲ့ စာရေးဆရာမ၊ အချစ်ဝတ္ထု တွေရေးပြီး အောင်မြင်နေတဲ့ ဘက်စုံဆဲလား စာရေးဆရာမ၊ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ညီမျှတဲ့ အမြင်နဲ့ နားလည်မှုရှိတဲ့ သူလို့ အများက လက်ခံထားရတဲ့ သူလေ"

"အဲဒီနေရာကလည်း တကယ်တော့ အများက ပိုင်းတွန်းပို့ ချီးမြှောက်ရင်း ဘုမသိ ဘမသိ ရောက်သွားရတာပါ ဖေဖေရယ်"

"အများက လက်ခံတွန်းပို့တာကိုက သမီးရဲ့ အမြင်တွေ၊ သမီးရဲ့ အကြံပေးချက်တွေ၊ သမီးရဲ့ အိုင်ဒီယာတွေကို သဘောကျ နှစ်သက်ကြ လို့ ပဲလေ၊ သမီးမှာ အိမ်ထောင်မရှိသေးဘဲနဲ့ တောင် သမီးကို လက်ခံနှစ် သက်ကြတယ်၊ အထင်ကြီးကြတယ်၊ အိမ်ထောင်ရှင်မကြီး ဖြစ်လာရင် သမီးက ဒီထက်ရင့်ကျက်ပြီး ဒီထက်နားလည်မှု ပိုလာနိုင်ရမယ်၊ ဒီထက် ညှိနှိုင်းတဲ့ အမြင်ရှိဖို့ လိုတယ်"

"သမီးက အဲဒီလိုပဲ ကြိုးစားနေပါတယ် ဖေဖေ"

သူ့ကို စာဖတ်ပရိသတ်က အချစ်မေတ္တာဖွဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဝတ္ထုတွေ နှင့် လက်ခံအားပေး လာကြချိန်မှာ "... မဂ္ဂဇင်း" က ဒီကဏ္ဍလေးမှာ ပင်

တိုင်ဆောင်းပါးရှင်အဖြစ် မေးခွန်းလေးတွေ ဖြေပေးဖို့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်း လာတဲ့ အတွက် "အိမ်ထောင်ဖက်စစ်စစ် ဟုတ်ရဲ့ လား" ဆိုတဲ့ ကဏ္ဍလေး တာဝန်ယူဖြစ်ခဲ့ပြီး အမျိုးသမီးထုက ပိုမိုလက်ခံ အားကိုးလာတော့တာဖြစ်သည်။ ။

"အခုဆို သမီးကို နောက်တစ်မျိုးတောင် ကမ်းလှမ်းတဲ့ သူ ရှိလာတယ်"

"ဘာများ လဲ ဖေဖေ"

"သမီးအန်တီရဲ့ တူတစ်ယောက်က သူ့ပါတနာ တချို့နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး အခုရှိတဲ့ City FM လိုမျိုး '... FM' ဆိုပြီး ရေဒီယိုချယ်နယ်လ်တစ်ခု လုပ်နေကြတယ် သမီးရဲ့ ၊ စနေတာ လေးငါးလရှိပြီ၊ အစီအစဉ်လေးတွေ စဉ်းစားတီထွင်ကြရင်းနဲ့ သူတို့ က ဖုန်းဖြေတဲ့ အစီအစဉ်လေးပေါ့၊ ပရိသတ်ရယ်၊ ဆယ်လဘရစ်တီးစ် တစ်ယောက်ယောက်ရယ် Live ဖုန်းပြောကြမယ်၊ အဲဒီလို ပြောတဲ့ အခါ အခု ဘာတွေအသစ်လုပ်နေလဲ၊ ဘာအစီအစဉ်တွေရှိလဲ ဆိုတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ အမေးအဖြေ ကဏ္ဍလေးပဲ ပေါ့၊ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ Live ဖုန်း အမေးအဖြေ ကဏ္ဍလေး လုပ်ချင်တယ်၊ နိုင်ငံခြားတွေမှာ တော့ ဒါမျိုးတွေ ရှိတယ်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"တစ်ရက်ကို သုံးယောက် လေးယောက်လောက်ပဲပေါ့၊ တစ်ပတ်ကို နှစ်ကြိမ်လောက်ဖြစ်ဖြစ် ဒီကဏ္ဍလေး လွှင့်မယ်ပေါ့ကွာ၊ အဲဒါ သမီးမှာ အမျိုးသမီးပရိသတ် ခိုင်မာတယ် ဒီအမေးအဖြေမျိုး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လုပ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်း ရှိတယ်ဆိုတာ သိတာနဲ့ ... "

"အာ... ဖေဖေ၊ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"သမီးက စာသာရေးတတ်တာ၊ ဒါမျိုးက တန်နုပွတ္တိဉာဏ်လည်း ရှင်မှ ၊ ပါးစပ်ကလည်း စကားကို ချောချောမောမော ပြေပြေပြစ်ပြစ် လျှပ်တစ်ပြက် ပြောတတ်မှ ၊ အဲဒီတဲလဲန့်ထံမျိုး သမီးမှာ မရှိနိုင်ဘူးထင်တယ်"

"သမီးပြောတော့ သမီးရဲ့ ပရိသတ် တချို့ဟာ နောင်ကျတော့ ခင်သွားပြီး စာအုပ်ထဲက မဟုတ်ဘဲ အပြင်မှာ လည်း ဖုန်းဆက်ပြီး အကြံဉာဏ်တောင်းကြ ပြုကြ၊ တိုင်ပင်ကြ လုပ်လေ့ရှိကြတယ်ဆို"

"ဒါတော့ ဟုတ်ပေမယ့်..."

"သူတို့ ကိုလည်း သမီး လျှပ်တစ်ပြက် အတွင်းမှာ ပဲ စကားပြန်ပြောနေရတာပဲ၊ စဉ်းစားနေချိန်မှ မရတာ၊ အဲဒီလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး သမီးရဲ့ ၊ သိပ်လေးလေးပင်ပင် မဟုတ်ဘူး ၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အစီအစဉ်လေးပါပဲ"

"သမီး စဉ်းစားပါစေဦး၊ သူတို့ ကတော့ ဒီအစီအစဉ်လေး တစ်ခုကို ထည့်ကိုထည့်မှာ ပေါ့လေ၊ သမီး လက်မခံနိုင်ဘူး ဆိုရင်တော့ နောက်ထပ် တခြားလူတစ်ယောက် ထပ်စဉ်းစားပြီး ကမ်းလှမ်းကြရမှာ ပေါ့၊ သမီးကတော့ အလားတူ အတွေ့အကြုံရော၊ ပရိသတ်ရော ရှိတယ်ဆိုပြီး မေးကြည့်တာ၊ သမီးစိတ်ဝင်စားရင်တော့ သူတို့ လာတွေ့ကြပါလိမ့်မယ် သမီးရဲ့ "

"သမီး နည်းနည်းစဉ်းစား ကြည့်လိုက်မယ် အန်တီ၊ တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ်မလုပ်ဘူးတဲ့ အတွေ့အကြုံ တစ်ခုဖြစ်တော့ ကိုယ်လုပ်လိုက်တဲ့ Result ရလဒ်က ကောင်းနိုင်ပါ့မလားလို့ ပါ"

တင့်ရှင်းက ဖေဖေကင်ပြီး ချပေးထားတဲ့ ဝက်သားပြားကင် တစ်တံ

ကို လှမ်းယူစားရင်း ခေါင်းထဲမှာ ဒီအလုပ်ကိစ္စထက် မြတ်သစ်လွင်ကို ပိုပြီးစိတ်ရောက်နေသည်။ တန့်န့်လည်း ဖြစ်နေမိပါသည်။

တကယ်ဆို ဒီနေ့ဟာ သူတို့ လက်ထပ်ဖို့ စ,စီစဉ်ကြာပါပြီဆိုတာ ဖေဖေတို့ ကို အသိပေးဖို့ အတွက် ဖေဖေတို့ အိမ်လာဖို့ စီစဉ်တာပင်။ ဒါကို ဖေဖေတို့ က အသားကင်ကျွေးမည်လို့ ပြန်ပြီး ဖိတ်မန္တကပြုတာ။ စေ့စပ်ပွဲ ပြီးကတည်းက ဖေဖေတို့ နှင့် မြတ်သစ်လွင် တစ်ကြိမ်မှ ထပ်မံဆုံဖြစ်ကြသေးပါ။ ခုမှ ပထမအကြိမ်။ သူ့ကိစ္စက မဖျက်နိုင်အောင် ဘယ်လောက်အရေးကြီးတာ မို့လို့ လဲ။

ဖေဖေနဲ့ မေမေဟာ တင့်ရှင်း ခပ်ငယ်ငယ် ကတည်းက လမ်းခွဲခဲ့ကြပါသည်။ ဘယ်သူမှ ဘာမှ ဖောက်ဖျက်လွန်ကျူးတဲ့ အပြစ်မရှိပဲ စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင် နားလည်မှု ဆက်မထားနိုင်တော့ကာ လမ်းခွဲလိုက်ကြတာပင်။ တင့်ရှင်းက သမီးပီပီ မေမေနှင့်အတူ နေခဲ့ရပြီး ဖေဖေက သက်သက်နေသည်။

မေမေနှင့် လမ်းခွဲအပြီး ငါးနှစ်လောက် အကြာမှာ ဖေဖေနှင့် အန်တီ ဒေါ်ဖြူဖြူ လက်ထပ်ခဲ့ကြပါသည်။ တင့်ရှင်း ဆယ့်သုံးနှစ်လောက်က။ အခု တင့်ရှင်း အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ဆိုတော့ ဖေဖေနှင့် အန်တီဖြူရဲ့ အိမ်ထောင်သက်က ဆယ့်ငါးနှစ်ရှိပြီ။ မေမေနှင့် အိမ်ထောင်ဘက် ရှစ်နှစ်နှင့်ယှဉ်လျှင် နှစ်ဆနီးပါး ကွာနေပြီ။

အခုတော့ မေမေ ကွယ်လွန်တာ သုံးနှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ သာယာလို့ပါသည်။ ပြိုကွဲခဲ့ခွာရတာမျိုး မဖြစ်လိုပါ။ ဒါကြောင့်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးမှာ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ရှေ့ရှုတဲ့ အမြင်မျိုး အမြဲထားခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေကိုလည်းကောင်း၊ ချစ်သူကိုလည်းကောင်း ကောင်းသောအမြင်လေးနှင့် ကြည့်နိုင်ဖို့ မြင်နိုင်ဖို့ အမြဲကြိုး

စားပါသည်။ ။

ကိုယ်က သိပ်ညှိနှိုင်းတဲ့ အမြင်မျိုး ထားပြန်တော့ တစ်ဖက်ကများ ရှေ့တစ်လှမ်း ဇွတ်တိုးတတ်လေသလား။ အမြင်နှစ်ခု မတိုက်ဆိုင်ဘဲ ဆန္ဒနှစ်ခု ထွက်လာတိုင်း တင့်ရှင်းက "တစ်ဖက်က သူ့အမြင်ကိုလည်း လျစ်လျူရှုလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ" ဟု အလျော့ပေးဖို့ ကြိုးစားချိန်တိုင်းတွင် "ကို" က ရှေ့တစ်လှမ်းတိုး၍ သူ့ဆန္ဒ သူ့အမြင်ကို လက်ဦးမူ ရယူလိုက်တတ်သည်။ ။

တကယ်တော့ ဖေဖေနှင့် မေမေတွင် ဖေဖေက ပိုပြီးညှိညှိနှိုင်းနှိုင်း နားလည်မှု ရှိသူပါ။ ကြည့်ရတာ အန်တီလည်း ဤလိုစရိုက်မျိုး ရှိပုံပင်။ ဒါကြောင့် မေမေနှင့် ရှစ်နှစ်သာ ဖူးစာပါခဲ့တဲ့ ဖေဖေဟာ အန်တီနှင့် ဆယ့်ငါးနှစ်အထိ ချစ်ခင်ယုယနိုင်ကြဆဲ ဖြစ်တာပေါ့။

တကယ်တော့ ကျားမ၊မရွေး လူပေါ်မှာ သာ မူတည်တဲ့ ရလဒ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ။ မိန်းမက ပိုသည်းခံတယ်၊ ယောက်ျားက ပိုသည်းခံတယ် မဟုတ်ပါ။ နားလည်ခွင့်လွှတ်တတ်သူက ပိုသည်းခံ ပေးရစမြဲ မဟုတ်လား။

တင့်ရှင်းက ဖုန်းကိုထုတ်ကာ နံပါတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ပါသည်။ ။ အတော်နှင့် မကိုင်ဘဲ အကြာကြီးကြာမှ ကိုင်လိုက်ကာ တစ်ဖက်က...

"အင်း... ပြော"

ထူးသံကိုက အထက်ဆီးကပင်။ အလုပ်ရှုပ်နေတယ်လို့ မပြောရုံ တစ်မည်အသံ။ ရှင်းရှင်းဆိုရလျှင် တင့်ရှင်းထံ တိုက်ရိုက်ဖုန်းဆက် မဖျက်ပဲ တင့်ရှင်းကိုကျော်၍ ဖေဖေထံ လှမ်းဖျက်ထားတဲ့ ကိစ္စဟာ သူမအား လပ်လို့ မို့ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတဲ့ အနေအထားကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ပြီး လောလောဆယ်တောင် ရှုပ်ထွေးပွေလီနေတဲ့ အသံမျိုးနှင့် ထူးလိုက်တာ

ဖြစ်သင့်တဲ့ "ဆောရီး တင့်ရှင်းရာ၊ ကိုယ် ဘယ်လိုမှ မအားတော့လို့ ဖေဖေကိုတောင် ဖုန်းဆက်တောင်းပန်လိုက်ရတယ်" ဆိုတဲ့ စကားသံမျိုး ထွက်မလာပါ။ အဲဒီလို ဆောရီးလုပ်ရမှာ ကို ဂုဏ်နိမ့်တယ်ထင်တဲ့ သူမျိုးလည်း ရှိတတ်ပါသည်။

"ကို အလုပ်များ နေလို့ လား"

"အင်း... ဟုတ်တယ် တင့်ရှင်း၊ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ကိုယ် ရှုပ်ရတဲ့ ကြား ထဲ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ကကွာ မနက်ဖြန် ပြန်ထွက်မှာ မို့လို့ ဆိုပြီး မရမက ခေါ်တာနဲ့ သူက မနက်ဖြန်ဆိုရင် မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ နောက် နေ့ရွှေ့လို့ မရဘူး မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တာပေါ့ ကို"

အင်းလေ...။ တကယ်ဟုတ်တာပဲ။ ဒီလူက မနက်ဖြန်ရှိမှ မရှိတော့ တာ၊ ဒီကိစ္စ နောက်နေ့ရွှေ့လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။

"တင့်ရှင်းကလည်း ကွာ၊ ရွဲ့တဲ့ တဲ့ ငေါတော့တော့ အသံကြီးနဲ့ "

"တင့်ရှင်း ရိုးရိုးပြောတာပါ၊ မငေါ့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စကို ကို အခုမှ သိတာလား၊ ဒီထက်သုံးလေးနာရီ စောပြောရင် စောဖျက်ရင် မရဘူး လားလို့ ပါ"

"အခု ဘာဖြစ်သွားလို့ လဲ"

"စားစရာတွေ အများကြီး လုပ်ထားမိလျက်သား ဖြစ်နေတာပေါ့"

"ဖေဖေကို ကိုယ် ဆောရီးလုပ်လိုက်ပါတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဖေဖေ ပြောပါတယ်၊ ရပါတယ်၊ တင့်ရှင်းက ကို ဘာ

တွေများ ဒီလောက်ရှုပ်ထွေးနေလဲ ဆက်ကြည့်လိုက်တာပါ"

တကယ်တော့ ဖေဖေထံလာမည် ချိန်းထားတဲ့ ကိစ္စဟာ လေးငါးရက် ကြိုချိန်းထားတဲ့ ကိစ္စ။ သူ့သူငယ်ချင်း ကိစ္စက အခုမှ ကပ်ပေါ်လာတာ။ ဒါပေမဲ့ မနက်ဖြန် မရှိတော့မယ့် သူငယ်ချင်းမို့ ထားလိုက်ပါတော့။ ရှိပါစေတော့။

"ကို သိပ်နောက်မကျဘူးဆိုရင် တင့်ရှင်းတို့ စောင့်မယ်လေ"

"မစောင့်နဲ့ တော့ တင့်ရှင်း၊ ကိုယ် အပြင်မှာ လည်း တစ်ခုခု စားရသောက်ရဦးမှာ ပဲလေ"

"ကို"

"အင်း"

"ရှေ့အပတ်ထဲမှာ ဝယ်ဒင်ကိတ်မှာ မယ့် အန်တီကြီးဆိုင်မှာ ကိတ်အမြည်း သွားစားရမယ်၊ Cake testing လုပ်ရမယ်တဲ့ ၊ အဲဒီနေ့တော့ လိုက်မယ်မို့လား"

"အာ... အဲဒါလောက်ကတော့ တင့်ရှင်းဘာသာ သွားမြည်းလိုက်လို့ ရပါတယ် မဟုတ်လား၊ ကိုယ်က Cake လည်း မကြိုက်လှပါဘူး၊ အရသာလည်း မခန့်မှန်းတတ်ဘူး၊ မြည်းလည်း အလကားပဲ၊ တင့်ရှင်းကြိုက်ရင် ပြီးတာပဲ"

"မကြိုက်လို့ မစားဘူး မမြည်းဘူးဆိုလည်း လိုက်လို့ တော့ ရပါတယ်"

"အရေးကြီးလို့ လား"

တင့်ရှင်းက နည်းနည်းတော့ အောင့်လာသည် ။

"ကိုယ့်ရဲ့ Wedding Cake မို့ အရေးကြီးတယ် ဆိုရင်လည်း ကြီးတာပေါ့၊ ကိုက Cake မကြိုက်လို့ အရေးမကြီးဘူး ဆိုရင်လည်း မကြီးဘူးပေါ့၊ အရေးကြီးတာ မကြီးတာထက် Wedding Cake မို့ နှစ်ယောက်အတူ သွားချင်တာပါ"

"အင်း... ကြည့်သေးတာပေါ့ တင့်ရှင်းရာ... နော၊ ဒါပဲမဟုတ်လား၊ ခဏနေ ထွက်ရတော့မှာ မို့ အလုပ်လေး လက်စသတ်ချင်လို့ "

"အင်း... အင်း... ဒါပါပဲ"

တင့်ရှင်းက ဖုန်းရဲ့ End ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ပါသည် ။ ခလုတ်ကလေး တစ်ခုနှိပ်တိုင်းတော့ အရာအားလုံးက End ဖြစ်မသွားပါ။ အလွယ်တကူ End မဖြစ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေ လောကမှာ အများကြီးပဲမို့လား။

"သမီး... လာလေ စားစို့"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ"

တင့်ရှင်းက ခုံမှာ လာပြန်ဝင်အထိုင် ဖုန်းက မြည်လာသည် ။

"ဟယ်လို"

"မမ... သီရိပါ"

တင့်ရှင်းက စိတ်ရှုပ်သွားရကာ...

"အင်း... ပြော ညီမ"

"မမ... သီရိ သူ့ကိုဖြတ်ပစ်လိုက်တော့မယ် မမရာ"

"အင်းဟာ... ဖြတ်ပစ်လိုက်တော့"

တင့်ရှင်းက စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ပြောပစ်လိုက်ပါသည် ။
